
[2011-17-RE](#)

CAUSA 2011-17-RE

Número de registre 203-2011. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 D'OCTUBRE DEL 2011

BOPA núm. 61, del 12 d'octubre del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 13 d'abril del 2011, per la representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 27 de gener del 2011 i del 24 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que en el seu dia dicti una sentència que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior a dictar-se la primera d'aquestes resolucions per tal que es dicti una nova sentència sense la infracció dels drets fonamentals esmentats;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de maig del 2011;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

La representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez va formular una qüestió de prejudicialitat penal, atès que en el Jutjat d'Instrucció de Noia (A Corunya) s'estaven seguint unes diligències prèvies derivades de la denúncia presentada per la Sra. Maria Àngels Adran Garcia per un possible delictes d'apropiació indeguda.

Segon

El 7 de juny del 2010, el Tribunal de Batlles va decidir, mitjançant aute, desestimar aquesta qüestió de prejudicialitat penal i, per consegüent, no donar lloc a la suspensió dels autes en curs. De manera substancial, el Tribunal de Batlles va considerar que no es complien els requisits establerts en la llei.

Tercer

La representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez va formular un recurs d'apel·lació contra l'aute dictat pel Tribunal de Batlles.

En el decurs de l'apel·lació les parts van demanar que, per a millor proveir i a efectes probatoris, s'incloguessin en els autes els documents aportats en els escrits d'al·legacions presentats en aquest tràmit d'apel·lació. El 19 d'octubre del 2010, la Sala Civil va decidir no donar lloc a aquesta pretensió i va reservar la decisió sobre les eventuais costes judicials al moment de pronunciar la sentència d'apel·lació.

Quart

El 27 de gener del 2011 (tot i que l'aute conté un error material i data aquesta resolució del 27 de desembre del 2011), la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava el recurs d'apel·lació esmentat, confirmava íntegrament la resolució de la primera instància i imposava les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant.

Cinquè

La representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez va formular un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que hi havia una manca de congruència i una incongruència omissiva en relació amb la qüestió de prejudicialitat penal plantejada. Segons el seu parer, la Sala Civil va aplicar l'article 19 de la Llei qualificada de la Justícia i l'article 47 de la Llei transitòria de procediments judicials quan hagués hagut d'aplicar, respectivament, els articles 8 de la Llei qualificada de la Justícia i 19 de la Llei transitòria de procediments judicials.

Sisè

El 24 de març del 2011, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, mitjançant aute, va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat, precisant, en particular, que no desconeixia les exigències de la legislació que determinen la qüestió de la prejudicialitat penal, tanmateix, aquests articles fan referència a la prejudicialitat tramitada davant els organismes judicials andorrans i quan el procediment penal es tramita davant un òrgan judicial estranger primer cal obtenir el reconeixement via exequàtur. En aquest cas, la Sala civil va aplicar els articles concrets adients, per tant, no hi ha cap vulneració del dret a la jurisdicció.

Setè

El 13 d'abril del 2011, la representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez va presentar un recurs d'empara contra els autes del 27 de gener del 2011 i del 24 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació fonamentant-se en uns arguments i en una motivació que no havien estat al·legats per les parts i diferents d'aquells que van ser emprats per la primera instància. Concretament, la Sala Civil es fonamenta en la manca dels requisits relatius al reconeixement via exequàtur (article 19 de la Llei qualificada de la Justícia i article 47 de la Llei transitòria de procediments judicials). Així doncs, hi ha una incongruència, perquè es resol una qüestió no plantejada i hi ha una incongruència omissiva, perquè no es dóna resposta a l'objecte concret del debat: si concorrien o no els requisits establerts en l'article 8 de la Llei qualificada de la Justícia i de l'article 19 de la Llei transitòria de procediments judicials per determinar la procedència de la prejudicialitat penal.

Afegeix que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia "s'ha extralimitat clarament en les seves funcions i atribucions d'aplicar i interpretar la llei, puix a l'exigir com a requisit per a l'operativitat de la institució processal de la prejudicialitat penal l'existència d'una sentència sotmesa a exequàtur, a més d'exigir quelcom que la norma en cap punt estableix com a requisit, produeix com a resultat la completa desnaturalització d'aquella figura processal i fa impossible la seva aplicació, ja que en els termes establerts per aquell organisme jurisdiccional mai podria ser operativa una qüestió de prejudicialitat penal relacionada amb l'existència d'una causa penal en curs d'instrucció fora d'Andorra."

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que en el seu dia dicti una sentència que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior a dictar-se la primera d'aquestes resolucions per tal que es dicti una nova sentència sense la infracció dels drets fonamentals esmentats.

Vuitè

El 16 de maig del 2011, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la inadmissió a tràmit d'aquest recurs per manca de contingut constitucional.

El Ministeri Fiscal considera que les resolucions objecte de recurs operen amb una congruència total amb el petitum plantejat i motiven en fet i en dret el per què no es pot admetre la prejudicialitat penal entre les parts litigants davant les jurisdiccions ordinàries espanyoles.

El Ministeri Fiscal, per acabar, recorda la competència concreta del Tribunal Constitucional en matèria d'empara: constatar que les resolucions estiguin motivades i els motius sobre els quals es fonamentin no siguin irraonables, ni arbitraris.

Fonament jurídic únic

Convé recordar que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon actuar com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix en verificar que els drets reconeguts, a aquest article de la Constitució, si s'escau interpretats a la llum de la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans, han permès al recurrent presentar els seus arguments i les seves proves equilibradament i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari. Així mateix, aquest Tribunal ha declarat expressament que el seu rol consisteix a verificar que les decisions estan motivades de manera suficient i que els motius sobre els quals es fonamenten no són irraonables ni

arbitràries (v. més concretament l'aute del 3 de maig del 2010, recaigut en la causa 2010-4-RE).

En aquesta causa, el recurrent demanava a la jurisdicció ordinària andorrana poder-se beneficiar d'una qüestió prejudicial penal amb motiu d'un procediment penal seguit davant una jurisdicció espanyola. En els dos autes impugnats, el Tribunal Superior de Justícia acota de manera exacta l'objecte d'aquesta demanda i recorda que la suspensió d'un procediment civil amb motiu d'una qüestió prejudicial penal és conforme a la llei andorrana a condició que aquest procediment es dugui a terme a Andorra o a l'estranger si hi ha hagut un exequàtur. El fonament de dret II de l'aute del 27 de gener del 2011 i, igualment, el II de l'aute del 24 de març del 2011, expliciten clarament que en el supòsit que el procediment penal al·legat s'estigui instruint per un òrgan judicial estranger, per tal de poder admetre la suspensió del procediment civil, cal prèviament obtenir el exequàtur procedent. Ara bé, en la fase actual de l'afer, no hi ha cap decisió que pugui fer l'objecte d'un exequàtur. Certament, el recurrent confirma que en el marc del procediment seguit a Espanya no hi ha encara cap decisió susceptible de ser objecte d'exequàtur, sinó simplement una providència que acorda la incoació d'unes diligències prèvies, però no ha demanat l'obtenció del seu exequàtur.

En aquestes condicions, el recurrent no pot al·legar que el Tribunal Superior de Justícia s'hagi pronunciat de manera incoherent o immotivada.

En aplicació de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'ha d'inadmetre a tràmit aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2011-17-RE, interposat per la representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez contra els autes del 27 de gener del 2011 i del 24 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del Sr. Antoni Antelo Suárez, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 d'octubre del 2011.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat